

Αναπαράσταση με πίνακες

$$|\psi\rangle = \sum_n c_n |\phi_n\rangle$$

$|\phi_n\rangle$ - ιδιοδιάνυσμα
ερμιτιανού τελε-
στήως κάποιας
πλήρης σύνολο

ϕ_n - γνωστά

c_n - άγνωστα

$$|\psi\rangle \Leftrightarrow \begin{pmatrix} c_1 \\ c_2 \\ \vdots \\ c_N \end{pmatrix}$$

$$\langle\psi| \Leftrightarrow \overline{c_1^* \ c_2^* \ \dots \ c_N^*}$$

αναπαράσταση της $|\psi\rangle$ ως διάνυσμα
στην βάση $|\phi_n\rangle$

Η δράση ενός τελεστή A σε μια
κατάσταση ψ είναι εύκολη εφόσον γνω-
ρίσουμε την δράση σε όλα τα δια-
κριτικά $|\phi_n\rangle \equiv \begin{pmatrix} 0 \\ \vdots \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}$ - n -οστό

Ετσι έχουμε την αναπαράσταση του
τελεστή A στην βάση $|\phi_n\rangle$ με πίνακα

$$A \Leftrightarrow \begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} & \dots & A_{1N} \\ A_{21} & A_{22} & \dots & A_{2N} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ A_{N1} & A_{N2} & \dots & A_{NN} \end{pmatrix}$$

$$A_{ij} = \langle\phi_i|A|\phi_j\rangle$$

Γιατί είναι χρήσιμη αυτή η μορφή;

$$\Psi(x) = \sum_n c_n \phi_n(x) \quad c_n = \int dx \phi_n^*(x) \Psi$$

$$|\Psi\rangle = \sum_n c_n |\phi_n\rangle \quad c_n = \langle \phi_n | \Psi \rangle$$

Εστω ότι δίδουμε τα δόσους
εξ πρόβλημα ιδιοτιμών

$$H|\Psi\rangle = E|\Psi\rangle$$

$$\sum_{n'} H c_{n'} |\phi_{n'}\rangle = E \sum_{n'} c_{n'} |\phi_{n'}\rangle$$

Παίρνουμε την προβολή στο $\langle \phi_n |$

$$\sum_{n'} c_{n'} \underbrace{\langle \phi_n | H | \phi_{n'} \rangle}_{H_{nn'}} = E \sum_{n'} c_{n'} \underbrace{\langle \phi_n | \phi_{n'} \rangle}_{\delta_{nn'}} \quad n=1,2$$

$$\sum_{n'} H_{nn'} c_{n'} = E c_n \quad \eta$$

$$\sum_{n'} (H_{nn'} - E \delta_{nn'}) c_{n'} = 0 \quad n=1,2,\dots,N$$

ισοδύναμο με

$$\begin{pmatrix} H_{11} & H_{12} & \dots & H_{1N} \\ H_{21} & H_{22} & \dots & H_{2N} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ H_{N1} & H_{N2} & \dots & H_{NN} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} c_1 \\ c_2 \\ \vdots \\ c_N \end{pmatrix} = E \begin{pmatrix} c_1 \\ c_2 \\ \vdots \\ c_N \end{pmatrix} \quad \eta \quad \bar{H} \vec{c} = E$$

Λύση ομογενούς συστήματος άν

$$|H - E_m| = 0 \Rightarrow N \text{ ρίζες } E_m, m=1, \dots, N$$

μέ' ιδιοδιάρύματα

C_{m1}
↓
m-ιδιοδιάρύματα
των H

προβολή των m
ιδιοδιάρύματος
στο ϕ_1

$$\begin{pmatrix} C_{m1} \\ C_{m2} \\ \vdots \\ C_{mN} \end{pmatrix} \equiv \vec{C}_m$$

Αριθμητικά πιο εύκολο να δίνουμε
αλγεβρικές εξισώσεις

Ιδιαίτερα αν μπορούμε για ίδιους
φυσικής η προσεγγισικά να περιορίσουμε
τα σχετικά της βάσης $|\phi_n\rangle$

Γενικότερα η δράση ενός ελεγκτή A
των $\psi(x)$ είναι εύκολη

$$A|\psi\rangle = |\psi'\rangle \equiv \sum_n C'_n |\phi_n\rangle$$

Αρκεί να βρώ για C'_n μέ' προβολή σε

$$C'_n = \langle \phi_n | A | \psi \rangle = \sum_m C_m \underbrace{\langle \phi_n | A | \phi_m \rangle}_{A_{nm}}$$

$$\boxed{C'_n = \sum_m A_{nm} C_m}$$

$$\vec{C}' = \vec{A} \vec{C}$$

$$\frac{d}{dt} \langle \psi | A | \psi \rangle = \langle \psi | \frac{\partial A}{\partial t} | \psi \rangle + \langle \frac{\partial}{\partial t} \psi | A | \psi \rangle + \langle \psi | A | \frac{\partial}{\partial t} \psi \rangle$$

$$= \langle \psi | \frac{\partial A}{\partial t} | \psi \rangle - \frac{i}{\hbar} \langle \psi | [A, H] | \psi \rangle$$

$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} |\psi\rangle = H|\psi\rangle$

Εν γένει $\frac{\partial A}{\partial t} = 0$

Αν $[A, H] = 0$ τότε λέμε ότι ο A είναι σταθερά της κίνησης
 H είναι σταθερά της κίνησης

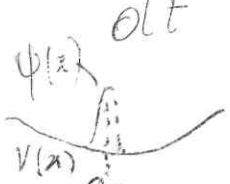
Π.α. για $A = x$ $H = \frac{p^2}{2m} + V(x)$

$$\frac{d}{dt} \langle \psi | x | \psi \rangle = -\frac{i}{\hbar} \langle \psi | [x, H] | \psi \rangle = \langle \dot{x} \rangle = \frac{\langle p \rangle}{m}$$

$$= -\frac{i}{\hbar} \langle \psi | [x, \frac{p^2}{2m}] | \psi \rangle = \frac{\langle \psi | p | \psi \rangle}{m}$$

$A = p$

$$\frac{d}{dt} \langle \psi | p | \psi \rangle = -\frac{i}{\hbar} \langle \psi | [p, H] | \psi \rangle = -\frac{i}{\hbar} \langle \psi | [p, V] | \psi \rangle$$

 $= -\langle \psi | \frac{\partial V(x)}{\partial x} | \psi \rangle = -\frac{\partial V(x)}{\partial x} \Big|_{x=x_0}$ $\langle \dot{p} \rangle = 0$

$$[x, p^2] = p[x, p] + [x, p]p = 2i\hbar p$$

Κλασσικά $x(t), p(t)$ 6
 εξισώσεις Νεύτωνα ΣΔΕ.
 Hamilton

Κβαντομηχανική
 $\psi(x,t)$ έχει όλη την πληροφορία για τη
 χρονική εξέλιξη

$x, p \rightarrow \hat{x}, \hat{p}$ ανεξάρτητα
 εν' ατόνους

$$x(t), p(t) \rightarrow \langle \hat{x} \rangle \equiv \langle \psi | \hat{x} | \psi \rangle$$

$$\langle \hat{p} \rangle \equiv \langle \psi | \hat{p} | \psi \rangle$$

Ενέργεια $\rightarrow \hat{H}$

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} |\psi\rangle = \hat{H} |\psi\rangle$$

Αν \hat{H} ανεξάρτητη εν' $t \Rightarrow$
 ιδιοκαταστάσεις $\hat{H} \Rightarrow$ σταθερές καταστάσεις

$$\hat{H} |\phi_n\rangle = \epsilon_n |\phi_n\rangle$$

$$|\phi_n(x,0)\rangle \xrightarrow{t} |\phi_n(x,t)\rangle$$

$$|\phi_n(x,t)\rangle = |\phi_n(x,0)\rangle e^{-i\epsilon_n t/\hbar}$$

$$\phi_n^*(x,t) \phi_n(x,t) = \phi_n(x,0) \phi_n(x,0) = |\phi_n(x,0)|^2$$

ανεξάρτητο εν' ατόνους
 Επίσης μόνον ενέργειας δίνει πάντα
 ρ

Ένας γραμμικός συνδυασμός δέν (είναι ορθόνημη κατάσταση)
π.α

$$|\psi\rangle_{t=0} = c_1 |\phi_1\rangle + c_2 |\phi_2\rangle$$

$$|\psi\rangle_t = c_1 e^{-i\varepsilon_1 t/\hbar} |\phi_1\rangle + c_2 e^{-i\varepsilon_2 t/\hbar} |\phi_2\rangle$$

$$|\psi|^2 \equiv \dots = |c_1|^2 |\phi_1|^2 + |c_2|^2 |\phi_2|^2 + \underbrace{c_1^* c_2 \phi_1^* \phi_2 e^{-i(\varepsilon_2 - \varepsilon_1)t/\hbar} + c.c.}_{2 \operatorname{Re} c_1^* c_2 \phi_1^* \phi_2 e^{-i(\varepsilon_2 - \varepsilon_1)t/\hbar}}$$

εξαρτάται από τον χρόνο (εκτός αν $\varepsilon_2 = \varepsilon_1$)

Ας πάρουμε $c_1 = c_2 = \frac{1}{\sqrt{2}}$, ϕ_1, ϕ_2 πραγματικά

Σέ $t=0$ $\psi(x,0) = \frac{1}{\sqrt{2}} (\phi_1 + \phi_2) \equiv u_+$

$$t_\pi = \frac{\hbar\pi}{\varepsilon_2 - \varepsilon_1} = \frac{\pi}{\omega_{21}} \quad |\psi(x, t_\pi)|^2 = \frac{1}{2} (\phi_1 - \phi_2)^2$$

$$\psi(x, t_\pi) = e^{-i\varepsilon_1 t/\hbar} \frac{1}{\sqrt{2}} (\phi_1 - \phi_2) \equiv u_-$$

Μέτρηση της θέσης δίνει διαφορετική κατανομή με τον χρόνο.

Νέα βάση μεταξύ u_+ και u_-
με περίοδο $T = \frac{\pi}{\omega_{21}}$

Πυκτότητα Ρεύματος

$$\rho(\vec{r}, t) = e |\psi(\vec{r}, t)|^2$$

↑
πυκτότητα φορτίου

↓
πυκτότητα πιθανότητας

κλασικά
← $e n(\vec{r}, t)$
↓
πυκτότητα ηλεκτρονίων

Διατήρηση φορτίου \Rightarrow εξίσωση συνέχειας

τοπική μεταβολή σε όγκο δV = ροή φορτίου μέσω επιφάνειας δS

$$\frac{\partial \rho(\vec{r}, t)}{\partial t} = - \nabla \cdot \vec{J}(\vec{r}, t)$$

↑
πυκτότητα ρεύματος

$$\int_{\delta V} \frac{\partial \rho(\vec{r}, t)}{\partial t} dV = - \int_{\delta V} (\nabla \cdot \vec{J}) dV$$

↓ Gauss

$$\int_{\delta V} \frac{\partial \rho(\vec{r}, t)}{\partial t} dV = - \int_{\delta S} \vec{J} \cdot d\vec{S}$$

φορτίο σε όγκο δV
ροή φορτίου μέσω dS

κλασικά

$$\vec{J} \sim n(\vec{r}, t) e \vec{v}$$

$$n(\vec{r}, t) e \frac{\vec{p}}{m}$$

κβαντικά

$$\vec{J} \rightarrow \text{εξλεσμένης ερμηνείας}$$

$$\vec{J} \rightarrow ?$$

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} = e \frac{\partial}{\partial t} (\psi^* \psi) = e \left(\psi^* \frac{\partial \psi}{\partial t} + \psi \frac{\partial \psi^*}{\partial t} \right)$$

$$i \hbar \frac{\partial}{\partial t} \psi = H \psi = \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + V(\vec{r}) \right] \psi$$

πολλά παρόμοια έχουμε με ψ^*

$$i \hbar \psi^* \frac{\partial \psi}{\partial t} = -\frac{\hbar^2}{2m} \psi^* \nabla^2 \psi + \psi^* V(\vec{r}) \psi$$

c.c.

$$-i \hbar \psi \frac{\partial \psi^*}{\partial t} = -\frac{\hbar^2}{2m} \psi \nabla^2 \psi^* + \psi V(\vec{r}) \psi^*$$

$V(\vec{r})$ - πραγματικό

Αφαιρούμε \Rightarrow

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} = \frac{i e \hbar}{2m} (\psi^* \nabla^2 \psi - \psi \nabla^2 \psi^*)$$

$$= \frac{i e \hbar}{2m} \vec{\nabla} \cdot (\psi^* \vec{\nabla} \psi - \psi \vec{\nabla} \psi^*) = -\vec{\nabla} \cdot \vec{j}$$

$$\boxed{\vec{j} = -\frac{i e \hbar}{2m} (\psi^* \vec{\nabla} \psi - \psi \vec{\nabla} \psi^*)} = \frac{e \hbar}{m} \text{Im} \psi^* \vec{\nabla} \psi$$

ξεπεσμένης πυκνότητας ρεύματος είναι ερμιτιανός

απλή αντικατάσταση $\vec{p} \rightarrow$

$$e \frac{\vec{p}}{m} n(\vec{r}) \rightarrow e \psi^* \frac{\vec{p}}{m} \psi$$

δεν είναι, ερμιτιανός

Πυκνότητα ρεύματος

1. Ελεύθερο σωματίδιο σε 3-D

$$\psi \sim \left(\frac{1}{2\pi}\right)^{3/2} e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} e^{-i\omega t} \quad \hbar\omega = \frac{\hbar^2 k^2}{2m}$$

$$\vec{J} = -\frac{i\hbar}{2m} (2i\vec{k}) |\psi|^2 = e \frac{\hbar\vec{k}}{m} |\psi|^2$$

2. Περιοδικές οριακές συνθήκες

$$\psi \rightarrow \sqrt{\frac{1}{\Omega}} e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} e^{-i\omega t}$$

$\Omega \leftarrow \text{όγκος}$

$$\vec{J} = e \frac{\hbar\vec{k}}{m} \frac{1}{\Omega}$$

3. Άπειρο πηγάδι εύρους L

$$\psi_n(x,t) = \sqrt{\frac{2}{L}} \sin \frac{n\pi x}{L} e^{-i\omega_n t} \quad E_n = \hbar\omega_n = \frac{\hbar^2 \pi^2}{2mL^2}$$

$$\vec{J} = 0 \quad \text{διότι} \quad \sin \frac{n\pi x}{L} \rightarrow \frac{1}{2i} \left\{ e^{\frac{i n \pi x}{L}} - e^{-\frac{i n \pi x}{L}} \right\}$$

στάσιμο κύμα \rightarrow συνδιασμός δύο αντίθετα αδρόνων κυμάτων

4. $\psi = \frac{1}{\sqrt{2}} (\psi_1 + \psi_2)$ σε άπειρο πηγάδι

$\vec{J} \neq 0$ Μη στάσιμες καταστάσεις δίνουν ρεύμα.

Σέ 1- διαόραση

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \partial_x^2 \psi + V\psi = i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \psi$$

α) Συτήαεια πιθανόηηας $|\psi|^2$
 \Rightarrow ουνέαεια ψ (οαη απεηρηθμ

β) Συνέαεια ρέθμαηος $\vec{J}(\vec{r})$

\Rightarrow ουνέαεια $\partial_x \psi$

Αη $m(\vec{r}) \Rightarrow$ ουνέαεια $\frac{1}{m} \partial_x \psi$

Εκτώς αη $V \rightarrow \delta(x)$

$$\partial_x \psi(x=0^+) - \partial_x \psi(x=0^-) = \frac{2m}{\hbar} \psi(0)$$

οηοαθρηώνηηας εΞ-Sch. $\int_{0^-}^{0^+} dx$

αουνέαεια οηήη παρήηηηο
 $\psi(0) \neq 0$ και ουνεαήης

Σέ 1- διαόραση

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \partial_x^2 \psi + V\psi = i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \psi$$

α) Συνέχεια πιθανότητας $|\psi|^2$
 \Rightarrow συνέχεια ψ (οχι απειρισμ)

β) Συνέχεια ρεύματος $\vec{J}(\vec{r})$

\Rightarrow συνέχεια $\partial_x \psi$

Αν $m(\vec{r}) \Rightarrow$ συνέχεια $\frac{1}{m} \partial_x \psi$

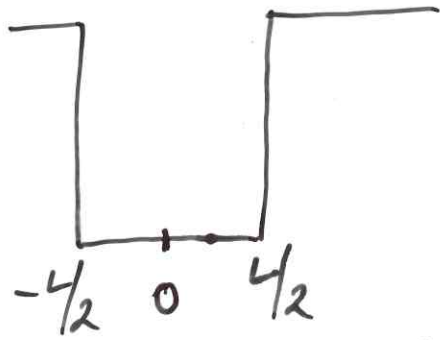
Εκτός αν $V \rightarrow \delta(x)$

$$\partial_x \psi(x=0^+) - \partial_x \psi(x=0^-) = \frac{2m}{\hbar} \psi(0)$$

ολοκληρώνοντας εξ-Sch. $\int_{0^-}^{0^+} dx$

ασυνέχεια σζήν παράγωγο
 $\psi(0) \neq 0$ και συνεχής

Διπολική ροπή

$$\psi_n = \sqrt{\frac{2}{L}} \sin \frac{n\pi}{L} \left(x - \frac{L}{2}\right)$$

$$E_n = \frac{\hbar^2 \pi^2}{2mL^2} n^2$$

$\vec{d} = e\vec{r}$ \Rightarrow $d = ea - 1$ -διδάσκα

$\langle d \rangle$ - μέση τιμή

$\langle n | d | n \rangle = 0$ λόγω συμμετρίας

$\langle n | d | n \rangle = e \int_{-\infty}^{\infty} dx \underbrace{\psi_n^*(x) x \psi_n(x)}_{\text{περιεχόμενη}} = 0$

$\langle \psi | d | \psi \rangle \neq 0$ αν ψ -συνεχόμενη (συνεχόμενη, περιεχόμενη)

Εφόσον $\langle d \rangle = 0$ πως αλληλεπιδρά με εξωτερικό ηλεκτρικό πεδίο $H = -\vec{d} \cdot \vec{E}$

Το ηλεκτρικό πεδίο μπορεί να επάγει διπολική ροπή $\vec{d}_{\text{επ}} \sim \vec{E}$